

Amerikanske Sharon Jones er det seneste årtis mest iørefaldende soulsanger. I maj 2013 fik hun et gevaldigt knæk, da hun fik konstateret kræft. I seks måneder sang hun ikke en tone. Hun har netop fået sin sidste omgang kemo og udgiver denne uge sit sjette album med bandet The Dap-Kings

Soulstjernen har fået stemmen tilbage

70 millioner hits får søgningen "Sharon Jones" på Google. 13 millioner, hvis man tilføjer "cancer". Det er på ingen måde en hemmelighed, at den amerikanske soulsanger ser tilbage på 2013 med en vis skepsis. I stedet for at blive året, hvor hun udgav sit med egne ord "stærkeste" album i karrieren, blev det året, hvor hun skulle kæmpe indædt for overhovedet at overleve.

- Livet er uforudsigeligt på godt og ondt. Da jeg indledte min professionelle musikkarriere som 40-årig, havde jeg været chauffør for en bank i flere år. Ved et tilfælde blev jeg opdaget, da jeg sang kor for soulmusikeren Lee Fields, siger Sharon Jones, der siden har udgivet fem albummer og er blevet tæpebombet med ros for sit sangtalent.

"Give People What They Want" er titlen på hendes sjette album, der udkom i mandags. Den titel rejser spørgsmålet om, hvorvidt hendes lyttere ikke har fået det, de ville, med de første fem plader?

- Sådan skal den heldigvis ikke forstås. Det handler mere om, at jeg nu har forpligtet mig til at give alt, jeg har i mig. Det er forhåbentlig det, "folk" ønsker, konkluderer Sharon Jones.

Ingen fortjener kræft
Sangene til albummet var indpillet og færdigproduceret, da Sharon Jones fik sin sjældne kræftdiagnose i be-

gyndelsen af maj. Udgivelsen blev skubbet på ubestemt tid, mens hun fik kemobehandling og restituerede på skift. Løber man sangtitlerne på albummet igennem, springer det i øjnene, hvor dobbelttydige de kan fremstå.

- En sang som "People Don't Get, What They Deserve" handlede egentlig om, hvor hårdt mange fattige knokler i det her land uden at få løn som fortjent. Men nu har den sang en helt anden mening. Jeg havde ikke fortjent at få kræft. Det har ingen. Men hvorfor mig?, spurgte jeg ofte mig selv uden at få svar, siger Sharon Jones.

Hun mener, at én af styrkerne ved sange i det hele taget er, at det i så høj grad er lytteren, der afgør, hvad ordene handler om.

- Åbningsnummeret "Retreat!" handler overordnet om tilbagetog. Om at overvinde og bekæmpe en fjende, man selv kan definere. Det kan både kan være et dårligt forhold og sygdom. Det er naturligvis ikke sådan, at indholdet af hver eneste af de 10 sange direkte kan overføres på min kræftsygdom. Men når først man begynder at lede, finder man også lettere flere sammenfald, forklarer Sharon Jones.

Da hun fik stillet diagnosen galdegangskræft, frygtede hun at dø. Men hun har

● ● ● fortsættes næste side

Da Sharon Jones var en lille pige, svingede hun rundt på stuegulvet til Chubby Checkers "Let's Twist Again" og Rufus Thomas' "Do the Funky Chicken". PR-foto

det skrev anmelderne

► "Den 54-årige sangerinde er den ægte version af urban storby-soul, som blege briter som Amy Winehouse og Duffy har taget til sig med stor succes. Den fænomenale sangerinde, der betog Roskilde Festivalen med en forrygende koncert for to år siden, hvor Sharon Jones selv måtte smide skoene for at få mere luft til føddernes konstante dansetrin, kender sin soul, sine forbilleder og stilen ud og ind. Og hun kan forny og forfriske genren på en måde, så det virker, som om sangene er fundet på det lager, hvor folk som Sam Cooke og James Carr havde gemt nogle varer til bedre tider." (*"I've Learned The Hard Way"*, 2010, fem stjerner, Erik Jensen, Politiken)

► "I alt varede koncerten 110 minutter, og det eneste man kunne sætte en finger på var, at lyden måske var en smule skinger, men ellers var det en fantastisk oplevelse. Hvis man er til retro-soul, så bliver det ikke mere autentisk og virkeligt end Sharon Jones & The Dap-Kings. Det tætteste man kommer på en rejse tilbage i tiden. Vildt!" (*Store Vega*, 23. juni 2012, fem stjerner, Gaffa)

► "Hvis mors frikadeller er klodens bedste, er Sharon Jones måske hele verdens soulmama. For der er næppe nogen aktive soulsangerinder, som lige nu har bedre greb om genrens gamle skole, de buldrende gryder eller den gyldne stemme end hende. Sammen med Daptone Records' husorkester The Dap-Kings har hun efterhånden etableret sig selv som en garanteret god investering live såvel som på plade – endda i en alder hvor de fleste andre sikkert tænker mest på snarlig pension." (*"I've Learned The Hard Way"*, 2010, fem stjerner, Soundvenue)

Soulstjernen ...

fortsat fra foregående side

for få uger siden fået det, der gerne skulle vise sig at være sidste kemobehandling. Den forsøger hun nu at få ud af systemet, selv om hun ikke kan skjule, at den ud over syge celler også har slået hendes krusede hår ihjel.

- Jeg har så mange fans, jeg har en forpligtigelse over for. Skal jeg optræde med paryk, gør jeg det. Mine fans skal ikke vente et år på at se mig med mit eget hår på hovedet. De skal være med på hele rejsen og derfor også dette kapitel, hvor jeg indimellem har set forfærdelig ud, fordi jeg kæmpede for mit liv. Jeg har ikke tænkt mig at gå gennem forløbet alene, og jeg mærker tydeligt, at det betyder meget for mine fans, at jeg deler så meget med dem, fortæller Sharon Jones.

En fan stoppede tilfældigt Sharon Jones forleden på gaden i New York. Han ville indvie hende i, hvor ekstremt hårdt han havde været ramt af kræft.

- Han havde været død-syg i mere end to år, ligget i koma flere måneder og var blevet opereret talrige gange. Han viste mig billeder af sig selv, for han fik sygdommen, og fortalte, hvor meget han værdsatte hver eneste dag nu. Det inspirerede mig lige så meget, som han sagde, at min musik inspirerer ham, siger Sharon Jones.

Sangen healer sårene

For en kvinde, der lever af sin stemme, har det seneste år været en katastrofe. I knap seks måneder sang Sharon Jones ikke så meget som en strofe. Derfor var det en befrielse, da hun for første gang havde styrken og overskuddet til at synge.

- Tro mig, det var ikke af egen fri vilje, jeg ikke sang i et halvt år. Det var sygdommen, der tvang mig til stilhed. Når man er opereret i maven, skal jeg hilse at sige, at det sidste i verden, man har lyst til, er at synge og aktivere sine mavemuskler. Når man har plastikrør stikkende ud af maven og konstante smerter, halter det også med mentalt overskud til at bryde ud i sang. Derfor var det en befrielse, da jeg stod i min lokale kirke sidst på efteråret og mærkede, hvordan sangen igen piblede ud af mig. Mandagen efter var jeg i studiet med mit band The Dap-Kings, hvor vi øvede samtlige 10 sange fra albummet, husker Sharon Jones.

Hun har stadig svært ved at høre sin egen stemme, efter at den har været holdt i ro i så mange måneder. Hun synes, det lyder som en anden persons lyde, der kommer ud af hendes mund. Men efterhånden er hun ved at tune sig

Man skal sprede kærlighed og stræbe efter at nå sine mål i dag og ikke om fem år.

Sharon Jones

ind på, at det altså er hendes egen røst.

Hun er overbevist om, at sangen er med til at heale hendes fysiske og mentale sår samt give hende kræfter til at deltage i arrangementer, hun ikke burde have styrke til at være en del af.

- I november deltog jeg i Macy's Thanksgiving Day Parade. Det er en butikskæde, der nu for 87. år har afholdt en udendørs parade, der transmitteres til 300 millioner tv-seere. Det var frysende koldt, men det er en vigtig tradition i USA, hvor julemanden kommer "flyvende" i sin kane, så alle børnene er ellevilde. Jeg fløj lige efter julemanden, så det var en stor ære og en "once in a lifetime"-oplevelse for mig, selv om jeg er vant til at stå foran mange mennesker på en scene, forklarer Sharon Jones.

Den 57-årige soulsanger optræder i Danmark til maj, hvor det er Store Vega i København, der lægger scene til.

- Jeg er slet ikke begyndt at forberede mig på den turné endnu. Jeg har en række koncerter i januar, der skal overstås, selv om jeg stadig kan mærke kemoterapien hæmme mig. Men jeg har en stærk tro - og måske stærkere end nogensinde - på, at jeg klarer mig gennem denne krise og kommer ud på den anden side som et styrket menneske, siger Sharon Jones.

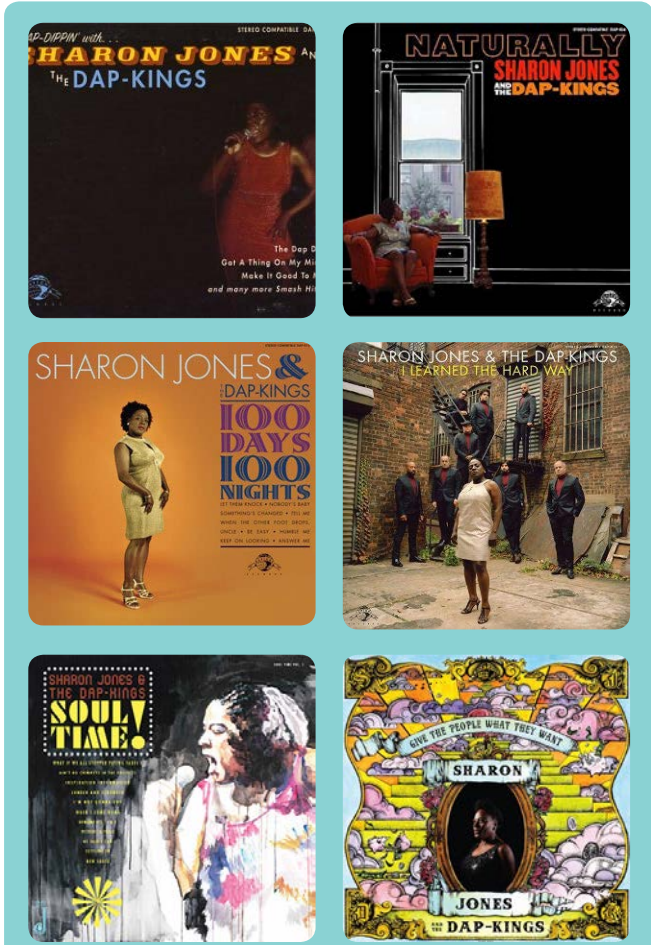
Vil ikke isolere sig

Det emmer lidt af kliché, men det kan man næsten ikke tillade sig at kalde det, når en kræftamt har erkendt, hvor dyrebart livet er.

- Når man ligger i en hospitalsseng og venter på at blive opereret og efterfølgende tilbringer ugevis i den, har man ufatteligt mange timer til at filosofere over livet. Til at spekulere på, hvor man er havnet og dernæst fundere over, hvorvidt det er det rigtige sted. Jeg brugte også lang tid på at analysere, hvordan jeg behandler andre mennesker. Hvordan taler jeg til mine medmennesker? Bliver jeg for let sur på andre? Der fløj så mange tanker gennem mit hoved, at det indimellem var overvældende, konstate-

Jeg har en stærk tro på, at jeg klarer mig gennem denne krise og kommer ud på den anden side som et styrket menneske, siger Sharon Jones. PR-foto

Sharon Jones and the Dap-Kings

- **2002:** "Dap Dippin" with Sharon Jones and the Dap-Kings".
- **2005:** "Naturally"
- **2007:** "100 Days, 100 Nights".
- **2010:** "I Learned the Hard Way".
- **2011:** "Soul Time!"
- **2014:** "Give the People What They Want".

Sharon Lafaye Jones

- **Født** 4. maj 1956 i Augusta, Georgia, USA.
- **Hun er forsanger** i Sharon Jones & The Dap-Kings, der spiller soul og funk, som den fødte i 1960'erne og 1970'erne.
- **Hun flyttede** til New York som lille pige. Der imiterede hun ofte James Browns sang og dans med sin bror.
- **Hun sang gospel** i den

lokale kirke og deltog som ung i en lang række talentkonkurrencer.
➤ **Det var først** som 42-årig, at hun albumdebuterede med "Dap Dippin" with Sharon Jones and the Dap-Kings".
➤ **Sharon Jones** and the Dap-Kings optræder i Store Vega 20. maj

www.sharonjonesandthedapkings.com

rer Sharon Jones.

Hun besluttede sig for at tage livet mere seriøst, hvis hun overlevede. Det er hun i færd med at leve op til.

- Jeg tager hver dag hamrende alvorligt. Det betaler sig ikke at være frustreret eller vred, det er livet for kort til. Man skal sprede kærlighed og stræbe efter at nå sine mål i dag og ikke om fem år. Der er jo ingen af os, der i realiteten aner, hvor vi er om en time, konkluderer Sharon Jones.

Hun har dog en formodning om det.

- Jeg ligger med stor sandsynlighed stadig på sengen iført joggingbukser med benene oppe og en god pude under ryggen, indrømmer Sharon Jones, der sætter pris på, at vi taler sammen over telefon, da hun hører, at jeg har to døtre med smitsom halsbetændelse.

- Det er faktisk noget af det værste ved at møde så mange fremmede mennesker hele tiden. Jeg frygter meget af tiden, at en forkølelse tager livet af mig. Man ser jo ofte, at folk overlever kræft, men dør på grund af en simpel infektion. Men i forhold til mine egne ord om at se lyst på tingene og leve livet fuldt ud, kan jeg heller ikke isolere mig totalt. Koncerter uden publikum bliver aldrig det samme, konstaterer Sharon Jones og griner, så hele sengen må vibrere.

Af Simon Staun
sim@fyens.dk